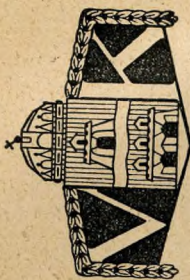

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: —

Cím: *A múzeumok
elrekvirálása*

Forrás: *Pesti Napló*

Bp.
(Hely)

1918. XII. 13.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Szekesvárosi házinymonda 1918

Osztályozás

708

Tárgy

Hely

Idő

Személy

"1918"

— A múzeumok rekvirálása. A lakásrekvirálási rendelet tulságosan tág értelmezése oda vezetett, hogy most már nemcsak nélkülözhető lakásrészeket és üzleti helyiségeket, de a múzeumokat is sűrűn látogatják a rekvirálók. Közgyűjteményeinket az a veszély fenyegeti, hogy helyet kell adniok valamilyen központ vagy más iroda kevéssé kiméletes, dohányzó személyzetének és az ismeretlen közönségnek, mely ellenőrizhetetlenül tolokodik be a hosszú évek során, milliók árán összegyűjtött kulturkincsek közelébe. Azok, akik a múzeumok helyiségeire szemet vetettek, úgy vélik, hogy hiszen ezeket a gyűjteményeket egyelőre félre lehetne tenni, el lehetne raktározni addig, amíg a lakásnésg megszűntével a múzeum eredeti rendeltetésének visszaadható lesz. Nem tudják, hogy mit jelent az, a sok ezer darabból álló, sok gondtal, fáradsággal összeállított gyűjteménycsoportokat széjjel szedni, elszállítani; nem tudják azt, hogy minden ilyen hurcolkodás, még ha normális időben megy is végbe, mekkora veszélyt jelent a kincseink számára. Hát még, ha megfelelő munkaerő hiányában, nagy sjetséggel kellene ezt a műveletet végrehajtani. Aligha van muzeumi tisztviselő, aki az ilyen vállalkozás felelősségét önként magára venné.

Hogy a kulturális érték ma nem számít? Ki merné ezt az állítást kockáztatni? Mikor a magyar köztársaság első megnyilatkozásában, a belgrádi fegyverszünet feltételei között, múzeumaink kimelését kérte, most mi magunk legyünk azok, akik múzeumaink létét veszélyeztetjük, még pedig kényszerítő ok nélkül? Mert hogy Budapesten a takarmány és egyéb központok számára nem volna egyéb hely a múzeumoknál, azt még akkor sem vagyunk hajlandók elhinni, ha maga a miniszter mondja. Még sokkal nehezebb helyzeteket teremtett a háboru ellenséges földön álló csapataink részére és még ott is megkiméltük a múzeumokat, óvtuk, helyreállítottuk őket és — joggal — büszkék voltunk reá. Magunkkal szemben tehát ne legyünk vandálabbak, mint ellenségeinkkel szemben voltunk.

Kérjük és elvárjuk, hogy az illetékes tényezők oly elvi jelentőségű határozatot hozzanak, mely egyszersmindenkorra mentesíti múzeumainkat a rekviráltatás veszélyétől. Van még Budapesten kávéház elég.

A lakáshivatal rekvirálni akarja a Mücsarnokot valamelyi ujonnan alapítandó központ számára. A Mücsarnokban a háboru folyamán kórház volt és most a *Képzőművészeti Társulat* több mint negyvenezer koronát fordított arra, hogy az épületet eredeti rendeltetésének visszaadhassa. Az átalakítás most folyik és a művészek hosszú várakozás után karácsonyra végre hozzájuthattak volna a Mücsarnok termeihez. A Társulat választmánya már hétfőn elhatározta, hogy *Garbai Sándor* kormánybiztoshoz fordul, aki másnap *Hauszmann Alajos* alelnöknek ki is jelentette, hogy a Mücsarnokot nem fogja rekvirálni. A lakáshivatal azonban csütörtökön reggel mégis értesítette báró *Kohner Adolf* igazgatót, hogy az épületet rekvirálja. Mivel ez a rekvirálás majdnem ezer művésztől venné el a kenyérkeresés lehetőségét, a művészek ma este a *Fészekben* tanácskoznai ülnek össze és a legerélyesebb lépések megtételére szándékozzák felhatalmazni a *Képzőművészek Egyesületének* elnökségét.